

[Wilhelm]

væk. Så kan man knalde 6.400 ind året efter, hvis man bliver ved med den bevidstløse politik og tror, at narkotikaproblemet er noget, der klares ved at øge politistyrken i narckoafdelingerne.

Dette er et af de rituelle eksempler, og det er med største betænkelighed, vi stemmer for det. Som sagt mest ud fra det gustne overlæg, at vi godt ved, hvordan det ville blive brugt imod os, hvis vi ikke stemte for det. Vi har ikke nogen som helst chance for at forklare i en større offentlighed, hvorfor vi egentlig gør det.

Men lad det så stå sin prøve, og lad os til gengæld sørge for, at erfaringerne med denne nye lov bliver løbende efterprøvet, så vi kan se, om justitsministeren får ret i, at det er bagmænd, der bliver ramt, eller vi andre får ret i og Volmer Nissen får ret i, at det i virkeligheden kun er venner og bekendte og kurerer og små hjælpere, man får fat i med denne ny lov.

Inge Krogh (KrF):

Da kristeligt folkeparti ikke er berettiget til at udtale sig i betænkningen, vil jeg her udtale, at vi gerne vil stemme for fremskridtspartiets ændringsforslag.

Justitsministeren (Ole Espersen):

For at undgå misforståelser skal jeg sige, at i det omfang man kan bevise, at en person er bagmanden til en narkoforbrydelse, så bliver han altså dømt efter den nugældende regel, der har 10 års strafferamme. Det er de tilfælde, hvor man kan bevise, at han har fået udbytte, uden at kunne bevise, at han har været bagmanden, vi ønsker at ramme med den 6 års strafferegulering, der er tale om her.

I øvrigt vil jeg ikke gå ind i den debat, som hr. Wilhelm rejste. Hr. Wilhelm sagde, at der mere eller mindre var tale om en rituel handling fra vores side. Jeg synes, nogle af hr. Wilhelms bemærkninger om politiet og anklagemyndigheden også bærer et vist præg af rituelle bemærkninger her fra talerstolen. Men jeg er enig med hr. Wilhelm i, at vi må lade det komme an på en prøve; vi må se, om politiet og anklagemyndigheden og ministeriet har ret i, at denne bestemmelse kan være af praktisk betydning.

Jeg synes, hr. Wilhelm burde anerkende bl.a. politidirektørens udtalelse om, at domstolene har været villige til at strække sig meget vidt. Han giver udtryk for, at det i og for sig er lidt utilfredsstillende, at lovgivningen er uklar, og at domstolene må vise god vilje til at dømme efter uklare paragraffer. Så er det da udmærket, at man laver paragrafferne klare og rimelige, således at man kan forstå, hvad der står i dem, og således at domstolene ikke skal føle sig forpligtede til at vise megen god vilje for at kunne anvende paragrafferne.

Jeg vil til slut sige tak til udvalget for en hurtig behandling af lovforslaget og tak for den medvirken, man har ydet til at få det til at træde i kraft tidligere end foreslået.

Knud Lind (FP):

Om årsagen til, at man er fremkommet med et forslag om en ny § 191 a i straffeloven om euforiserende stoffer, kan man i bemærkningerne til lovforslag nr. L 65, side 2, læse:

»Endvidere er der blevet henvist til, at en sådan regel formentlig vil kunne forbedre mulighederne for at ramme de egentlige bagmænd inden for narkotikahandelen.

Justitsministeriet kan tiltræde disse synspunkter om behovet for en straffebestemmelse om »narkotikahæleri«.

Det var altså derfor, man ønskede dette lovforslag gennemført. Vi har fået en anden forklaring i dag her fra justitsministerens side, men hvis det var således, at det var så nemt at ramme disse egentlige finansielle bagmænd, ja, så var det jo slet ikke nødvendigt at lave det lovforslag, som justitsministeren fremkommer med. Årsagen til, at man har lavet en § 191 a, er, at man tidligere var udsat for, at man ikke var i stand til at ramme de finansielle bagmænd. Det er det faktum, vi må gå ud fra.

Bestemmelsen gælder ganske særligt for personer, der har indkasseret udbyttet, men som efter de nuværende regler ikke kan rammes, når deres medvirken må karakteriseres som efterfølgende. Man har således givet flere eksempler på, at bagmænd er gået fri. Det var nogle af dem, som hr. Wilhelm bl.a. var inde på. Det er muligt, at der ikke var nok eksempler, men der var dog trods alt nogle.

Bl.a. anfører politifuldmægtig Ib Henriksen nogle tilfælde, hvor noget sådant vil